

פעיל אליעזר בכינוס המאה
הייתי יורה בך?

96 השעות של נורי

פיתאום, ועל סמך מה? איך אפשר לבוא ולעקור את עצייהפרי, את עצייהשלום המהווים מקור-פרנסה לתושבים? ואז, כשאחד הטרקטורים התקרב לעקור עץ, נעמדתי מולו. הנהג עצר חצי מטר

נער בכפר-מירדה בהפגנה, שבוע אחרי העקירה
דגל שחור על ענף זית

ממני, ושוטר מג"ב גרר אותי הצידה. המשכתי לחזור כל הזמן על השאלה שלי: למה אתם עוקרים עצים ואיפה הצו שלכם? אבל כמוכח, הם סמכו רק על הכוח שבידם. הם לא הודקו לניירות. הם כרתו את העצים הקשישים ועקרו את הצעירים, כדי לנטוע אותם במקום אחר — בהר הרצל! לקחו ממני את תעודת-הזהות, והוריעו לי שאני עצור. גררו אותי לג'יפ מג"ב. ואז, כששאלתי שוב מדוע אני עצור, אמרו לי שנכנסתי לשטח צבאי סגור!

שאלתי אותם: איך אני אמור לדעת שזה שטח סגור? אף אחד לא הודיע לי על כך! ואם זה נכון, אני מוכן לעזוב מייד את המקום. זה לא עור לי. ואז התחילו לטלטל אותי מידי הצבא למישטרה ובחזרה. בסוף לקחו אותי ועוד שני בחורים ובחורה אחת מהכפר והעבירו אותנו למקום ליד חורשה בכך-שמון. הזמינו זינזאנה (רכב עצירים) והעלו אותנו לאוטו. ישבנו בפנים, כשמש הלודוטת, (המשך בעמוד 38)

זה נראה כמו פסל מודרני: העצים הכרותים בכפר מירדה הרימו את ידיהם בתחינה. העצים הצעירים יותר הועברו להר-הרצל!

אליעזר (שני מימין), שניים מילדיו וידידים בביתו בלוד
חזרה לצאן!

תגיד תודה שאני לא הייתי שם. אני הייתי יורה בך! במי לים אלה נפרד אחד השוטרים מנורי אליעזר, אחרי ששוחרר מתאחזי עצר.

מישפט זה, מפי נציג החוק הישראלי, סיים עבור נורי 96 שעות של סבל, שבהן היה עצור באגף "הביטחוניים" בבית-המעצר שבמג"ב רשיהרוסים בירושלים.

ארבעה ימים לפני כן עלו טרקטורים ושופלים כבדים, מלווים בכוחות מתוגברים של צבא ומישטרה, על עצייהזית של תושבי הכפר מירדה. אבל השורשים האמיתיים מצויים בעבר הרחוק יותר.

בשנת 1951 סולק השבט הברדוי אליעזר, שיכטו של נורי, יחד עם 11 שבטים נוספים, מאדמותיו בנגב. נורי היה אז ילד בן 9. הצלקות שהותיר בו הגירוש מבתי-הקבע, מהכרמים ומבית-הספר, הפכו אותו ללוחם. נורי מזהה זה שנים עם המאבק כנגד הפקעת-קרקעות, החרמת-עדרים, אלימות המישטרה ושאר מעשים הפוגעים בכויותיהם של התושבים הערביים. מעורבות עמוקה ואישית זו היא שהביאה לפנייתם אליו של כמה מתושבי הכפר מירדה, לפני שלושה שבועות.

כידהים של נציגי הכפר הקטן, היושב על הקו הירוק, בתחומי הגדה, סמוך לאתר קברות-המכבים כמירדעין, היה מיכתב הכתוב בכתבי-יד. מיכתב זה הופנה לאחד התושבים, ובו התבקש עליידי אדם מאנשי הסיירת הירוקה לעקור עצייות המצויים על אדמתו. "שלא כחוק". ולא, יבואו אנשי הסיירת לעשות זאת בעצמם.

לנורי, בעל הגסיון, נראה כל העניין חשוד. הוא החליט לפעול, ופנה בשמם לח"כ מתי פלד מהרשימה המתקדמת לשלום, והיפנה את נציגי הכפר לער רדיין. פלד החל בבירור והתכתבות עם שר-הביטחון ושר-החקלאות.

מספר נורי אליעזר:
בוקר אחד מגיעים אליי אנשים מהכפר, נרעשים, ומספרים לי שהצבא וכוחות-מישטרה משתוללים בכפר, משתמשים בגז מרמיע ופצצות-עשן, ושיש בשטח כלים כבדים שעוקרים עצייות במרחק כמה מטרים מבתי-המגורים.

חורנו יחד לכפר ונתקלתי במחנות מזועזעים — מבצע צבאי המתוכנן היטב, וכוחות גדולים, שכל מטרתם עקירת עצייהפרי הנטועים במקום זה עשרות שנים.

נכנסתי לכפר ורציתי שמישהו ייתן לי הסבר איך זה עוקרים עצים ככה